Înștiințări pentru refugiați

(Urmare din pagina 6-a)

D-na Roșinschi, șos. Jianu nr. 72 Buc. caută soțul și copiii.

Budochia Cezacioc str Banu Antonache nr. 35 caută surorile Elena și Mihailona Cazaciuc.

Elisabetha Cernan Str. Banu Antonache nr 33 Buc. caută pe frații N-lae și Petre Vătămanu.

Familia Blisci Ioan str. Ștefan cel Mare nr. 90 caută pe mama Natalia Oliban.

Evdochia Constantinova șoseaua Grozăvești nr. 7 bis Buc. pe sora Lutrhoria Taran.

D-na Ecaterina Dumitrescu str. Recoță 14 Buc. caută pe Sandu Maria.

Copilul Liți Copelmann se află la unchiul său.

Petrescu Vasile caută pe părinții Petrescu Pavel.

Metopadov din Buc. Str. Tepeș Vodă 10 caută pe mama Evdochia Metopadov.

Dr. Adam Ciuflic este căutat de părinții lui la Brăila.

D-na Popovici, str. Duca Vodă nr. 1, caută pe dna colonel Sava cu copiii.

D-na Iulia Ursu din Buc. caută pe sora sa.

D-na Anca Balaban, b-dul Pache nr. 22 caută pe d-na Zina Economu Crăciunescu.

Busch Ingolf, din str. C. A. Rosetti 21/2 Buc. caută pe Busch Friederich cu soția și fam. Oscar și Gustav Baill.

sora ei Stupar și mama.

D-na Ștefania Aldea caută pe D-na Ariadna Neneck caută pe verișorii ei Sima și Alic.

Alte înștiințări

Studenții basarabeni refugiați se vor înscrie de îndată, personal sau prin poștă, la Cercul Basarabenilor, str. Vasile Boerescu nr. 12, etajul I. Inscrierea se va face pe o listă specială.

Aceasta fiind făcută pentru binele lor, sunt obligați să se înscrie toți.

*

Refugiații cărora le-au rămas familiile în Basarabia, sunt rugați a se înscrie str. C. A. Rosetti 14, etaj VII, apart. 31, la d. Dolcescu între orele 12-13 zilnic spre a putea face demersuri comune pentru repatriere.

*

Cercul profesorilor secundari din București anunță că secretariatul său se găsește la dispoziția profesorilor refugiați în fiecare zi la sediul din str. Elie Radu Nr. 6, între orele 6—8 după amiază.

*

Pe lângă Casa centrală a asigurărilor sociale, b-dul Carol nr. 33, direcțiunea I-a, s'a înființat un Oficiu pentru funcționarii din Asigurările sociale și pentru asigurații refugiați din Basarabia și Nordul Bucovinei. Informațiuni se pot lua în fiecare zi de lucru, dela orele 4-7 după amiază la registratura generală a Casei Centrale a asigurărilor sociale.

Asigurații se vor legitima cu carnetul de asigurare sau în lipsa lui prin alte acte de identitate ce posedă.

Danii primite

Răspunzând acestui apel, cetățenii din toate colțurile țării, bogați și săraci, și-au trimis dania lor pentru refugiații din Basarabia și Bucovina.

Comandamentul general al Gărzilor Naționale publică următoarele ofrande primite pentru refugiații bucovineni și basarabeni și aduce vii mulțumir donatorilor:

D-nei și d-lui consilier regal Mironescu (10.000 lei); d-lui colonel magistrat Eduard Konya (5000 lei); d-lui profesor C. I. Budeanu (5000 lei); d-lui Vasile Ivanov (300 lei); d-lui Duțescu farmacist (500 lei); întreprinderile Pavel Negreanu, București (10.000 lei); Creditul Minier (100.000); societatea Metrou București (9.200 lei); d-lui Diarbekirian, ad. delegat al soc. Țesătoria Dâmbovița (50.000 lei); d-lui H. Kazasian dir. al soc. Țesătoria Dâmbovița (10.000 lei); d-lor funcționari administrativi și tehnici ai soc. Țesătoria Dâmbovița (26.300 lei); personalul lucrător al soc. Țesătoria Dâmbovița (28.060 lei); d-nei Niculescu, București (lei 1.650); colectei membrilor G. N. din sectorul I Galben (70.723 lei); d-lui avocat Belcin comandantul G. N. Ialomița (20.000 lei); societății țesătoria mecanică „Dâmbovița" (800 m. pânză de rufe, 500 m. finet, 60 buc. stergare).

*

Casa Corpului Didactic pune la dispoziția refugiatelor — membre ale învățământului — din Bucovina și Basarabia, Căminul de studente al Casei din bul. Regele Carol II, București.

Se vor adresa direcțiunii generale a Casei Corpului didactic.

*

Direcțiunea liceului de fete „Regina Maria" aduce la cunoștința corpului didactic, părinților, absolventelor și tuturor străjerelor școlii că ofrandele în bani, alimente săpun și îmbrăcăminte se primesc zilnic între orele 8—1 și 16—19 la cancelaria școlii. (str. Eugen Stătescu nr. 6). Ședințele de lucru încep Sâmbătă 6 Iulie ora 9. Prezența obligatorie.

Direcțiunea liceului aduce la cunoștința publicului că nu s'a dat nimănui nici o delegație pentru a se face colecte la domiciliu.

*

Refugiații din Basarabia și Bucovina, care au expediat bagaje la gara București Nord cu taxe plătite sau fără nici o taxă, sunt rugați să se prezinte de urgență la magazia de bagaje sosite în Gara București Nord, prin bulevardul Dinicu Golescu spre a le ridica.

*

D. dr. M. G. Filipescu din Capitală, str. Aviator T. Iliescu, 12, dorind a veni în ajutorul unei familii de gospodari, fie din Basarabia, fie din Bucovina, care și-a părăsit casa și ogorul, refugiindu-se peste Prut, îi pune la dispoziție, fără nici o pretenție cele cinci hectare de pământ și o parte din casa părintească, pe cari le are în satul răsăsesc Burdusaci, jud. Tecuci, pentru a le folosi oricât va voi în timpul celor cinci ani ce se vor scurge de azi înainte.

Cei cari doresc îl vor anunța fie verbal, fie în scris pentru a lua astfel înțelegere asupra acestei chestiuni.

*

Comitetul Sindicatului Artiștilor Dramatici și Lirici din România, după propunerea președintelui său, d. prof. Ion Livescu, fost director al teatrului Național din Basarabia, a votat în unanimitate și potrivit îngăduințelor vremii, 20.000 lei pentru fondul ajutorării refugiaților din Basarabia și Bucovina

Telegrame din străinătate

Marea Britanie încercând să pună stăpânire pe unele vase de război franceze, s'a ajuns la o luptă între acestea și vasele engleze

Londra, 4 (Rador). — Ministerul informațiilor declară:

Se știe că guvernul francez, încrezându-se în promisiunile pe care i le-au făcut Germania și Italia că nu se vor servi de flota franceză în contra fostei aliate a Franței, s'a angajat prin tratatul de armistițiu să permită flotei să treacă în mâinile inamicului.

Guvernul britanic, pierzând încrederea în promisiunile făcute de guvernele Germaniei și Italiei, a socotit că este obligat, nu numai în propriul său interes, ci și cu speranța de a restabili independența Franței și integritatea Imperiului francez, să ia măsurile sale mai înainte de a fi prea târziu, pentru a fi sigur că flota franceză nu va fi folosită împotriva sa de inamicul comun.

In acest scop s'au luat măsuri în zorii zilei de 3 Iulie pentru a se pune sub control britanic toate vasele de război franceze, care se află în porturile britanice.

Această operație a fost îndeplintă cu succes, cu toate că, din nefericire, sunt două victime, din cauza unei neînțelegeri.

In acelaș timp s'a oferit vaselor franceze din porturile din Africa de nord anumite condițiuni, care au drept singur scop de a le ține în afară de stăpânirea germană.

S'a explicat ofițerului care are comandamentul lor că, dacă vreuna din aceste condițiuni nu este acceptată, Marea Britanie este gata să ia toate măsurile pentru a fi sigură că niciunul dintre aceste vase nu va fi folosit împotriva sa în timpul războiului actual.

Guvernul Majestății Sale regretă în mod profund că amiralul francez, care asigură comandamentul la Oran, a refuzat să accepte vreuna din condițiunile propuse și rezultatul inevitabil a fost că a trebuit să se recurgă la o acțiune în contra vaselor de război franceze, în această localitate.

Operațiunile sunt încă în curs. Primul ministru va face azi o declarație în Parlament asupra acestei chestiuni.

UN COMUNICAT OFICIAL

Geneva, 4 Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Joi dimineața, la ora 3, a fost publicat la Clermont Ferrand următorul comunicat:

La 3 Iulie dimineața, o însemnată forță britanică alcătuită din trei vapoare de linie venite din Marea Nordului, a apărut în fața golfului Mers-el-Kebir, care este baza maritimă din Oran, unde se află, conform acordului de armistițiu, părți ale flotei franceze printre care „Dunkerque" și „Strasbourg", ancorate în radă.

Amiralul britanic a adresat vice-amiralului francez Gensoul, comandantul escadrei, ordinul de a se preda sau de a scufunda vapoarele franceze. Amiralul britanic a acordat un termen de șase ore pentru a lua o hotărâre.

Fără a aștepta sfârșitul acestui termen, hidroavioanele britanice ale marinei de război au barat rada dela Mers-el-Kebir cu mine magnetice.

Amiralul francez refuzând să dea ascultare, flota britanică a deschis focul, la ora 17 și 40, împotriva vapoarelor de război franceze. Dat fiind acest atac incalificabil, continuă comunicatul, guvernul francez a dat ordin unităților flotei franceze, care se află cu unitățile britanice în portul Alexandria, să ridice imediat ancora plecând în larg, la nevoe prin forță.

Acest atac este cu atât mai respingător cu cât a fost făcut de aliații noștri de ieri, astfel încât Amiralitatea franceză a dat ordin tuturor vapoarelor franceze de război, care se află în larg, să oprească toate vapoarele britanice de comerț pe care le vor întâlni și să răspundă, cu focul tunurilor, oricărui nou atac.

Escadra engleză la Oran

Berlin, 4 (Rador). — In legătură cu evenimentele dela Oran, agenția D. N. B. află că escadra britanică sosită Miercuri a-colo era compusă din trei dreadnought-uri, un vas purtător de avioane, trei crucișetoare și o flotilă ușoară.

Führerul a dat guvernului francez dreptul de a scufunda vasele in cazul când ele ar fi amenințate să cadă in mâinile englezilor

Berlin, 4 (Rador). — **Delegația franceză în comisia de armistițiu a adus la cunoștința delegației germane evenimentele care s'au desfășurat între vapoarele de război engleze și franceze lângă Oran.**

Ca urmare, Fuehrerul a dat guvernului francez dreptul de a scufunda vasele franceze în cazul în care ele nu s'ar putea sustrage altfel dela primejdia de a cădea în mâinile englezilor.

Această hotărâre corespunde convenției de armistițiu după care guvernul german nu are intenția de a pune mâna pe flota franceză, ci de a o împiedeca să mai ia parte la războiul împotriva Germaniei.

*

Roma, 4 (Rador). — **Guvernul italian a luat o hotărâre asemănătoare cu acea a Fuehrerului, prin care se acordă guvernului francez dreptul de a scufunda vapoarele franceze de război, care nu vor fi în măsură să scape de urmărirea flotei britanice.**

Declarațiile vice- amiralului Muselier

Londra, 4 (Rador). — **Vice-amiralul Muselier, numit de generalul de Gaulle șef al forțelor navale libere franceze, a declarat Joi dimineața că niciun cuirasat din marina de război franceză nu a rămas în mâinile germanilor sau italienilor. El a adăogat că un anumit număr de vapoare franceze au răspuns apelului generalului de Gaulle. Mai multe submarine franceze se află deasemeni în apele britanice.**

Vice-amiralul Muselier a adăogat că vapoare de război franceze, aflate în construcție în Franța, au fost remorcate spre Anglia. Vapoare de război franceze se află deasemeni dezarmate, dar sub pavilion francez, în porturile britanice.

Cum s'a dat lupta

Berlin, 4 (Rador). — *Corespondentul agenției „Stefani" transmite:*

Escadra navală engleză care a sosit Miercuri în largul portului Oran era compusă din trei vase de linie, un vas port-avion, trei crucișătoare și o flotilă ușoară.

Vasele de război engleze au deschis focul în clipa când amiralul francez a declarat că refuză să se supună cererilor britanice.

Unitățile franceze au primit lupta, care a început la ora 19, și al cărui rezultat este încă necunoscut.

Unitățile flotei franceze, ancorate în porturile engleze, au primit ordinul să forțeze supravegherea și să se ducă la Brest.

In ce privește atacul neașteptat dat de marina britanică contra unităților franceze în rada portului Oran, se află că vasele de război franceze nu se aflau sub presiune și în consecință, nu au putut pune în acțiune tunurile grele.

Vapoarele de război engleze au deschis focul dela mare distanță, știind că francezii nu puteau să răspundă.

Vasele de linie „Dunkerque" și „Provence" și vasul conducător de flotilă „Mogador" au fost incendiate și ard încă.

Vasul „Bretagne" a fost distrus de o mină pusă de englezi.

Pe de altă parte, „Strassbourg", cinci vase conducătoare de flotilă, numeroase torpiloare și submarine au străpuns cercul englez și navigația prin Mediterana.

Ce se spune in Canada

Ottava, 4 (Rador). — *Corespondentul agenției „Reuter" comunică următoarele:*

Declarațiile d-lui Churchill asupra situației flotei franceze a încurajat enorm pe canadieni.

Chestiunea soartei mărețe a acestei flote a fost primul subiect de conversație aci, dela capitularea guvernului dela Bordeaux.

Părerea canadienilor este că acțiunea Marei Britanii, deși penibilă, a lămurit mai înainte de toate, chestiunea determinării imperiului britanic de a duce lupta până la capăt.

Ziarele publică evenimentul cu caractere mari, în timp ce în fața clădirilor ziarelor, mulțimea mascată bloca trotuarele, împiedecând circulația pentru a putea ceti informațiunile.

Vapoarele și avioanele britanice nu mai pot pătrunde in apele franceze

Roma, 4 (Rador). — Agenția „Stefani" semnalează telegrama „unei agenții oficioase britanice", care spune că guvernul francez a hotărât să interzică vapoarelor și avioanelor britanice de a pătrunde într'o zonă de 20 mile din vecinătatea coastelor franceze metropolitane sau coloniale, sub amenințarea de a fi atacate fără avertisment.

Impresie puternică in opinia publică italiană

Roma, 4 (Rador). — *Agenția STEFANI transmite:*

Incercarea engleză de a pune stăpânire pe flota franceză și atacul prin surprindere dat împotriva unităților ancorate la Oran au provocat o impresie puternică în opinia publică italiană.

Trădarea incalificabilă a englezilor, cari au deschis focul împotriva vapoarelor aliaților ei de eri și cari au stat departe știind că vasele de linie franceze nefiind sub presiune nu vor putea răspunde cu artileria grea, califică metodele lipsite de onoare ale englezilor.

Ce se spune la Washington

Washington, 4 (Rador). — **Corespondentul agenției REUTER transmite:**

Capturarea de către Marea Britanie a unităților din flota franceză care cercau a atinge bazele navale controlate de germani este considerată la Washington ca regretabilă, însă necesară

De la data de 17 Iunie decând guvernul francez s'a decis a cere armistițiul, în cercurile americane navale s'a considerat ca axiomatic că Marea Britanie n'ar putea niciodată permite flotei franceze să cadă în mâinile inamicului german.

Chestiunea era numai cum s'ar fi putut evita aceasta.

Guvernul britanic ar fi fost de sigur criticat dacă nu ar fi luat măsurile necesare.

Părerea era aci că flota franceză, germană și italiană ar fi fost susceptibilă a se dovedi mai puternică decât flota britanică și toată lumea își dă seama acum că amenințarea puterei maritime britanice, este un mare pericol pentru securitatea Statelor Unite.

Acțiunea Marei Britanii este susceptibilă de a provoca în Franța resentimente impotriva fostei aliate, dar acele resentimente tot ar fi fost provocate din cauza blocadei britanice, — care trebue să lovească țările ocupate de germani precum și Germania.

Cei cari fac parte din popoarele europene supuse propagandei național-socialiste, sunt izolați de restul lumei și Marea Britanie, se crede aci, trebue să fie gata a înfrunta resentimentul Europei, încrezătoare în faptul că la urmă, o mai adâncă înțelegere a situației va schimba aceste resentimente.

—oxx● xxo—

Sir Oswald Mosley și alți fasciști englezi nu vor fi eliberați

Londra, 4 (Rador). — *Agenția Reuter transmite știrea că în Camera Comunelor, ministrul de interne sir John Anderson răspunzând unei întrebări a declarat că guvernul va lua măsuri pentru a se asigura ca sir Oswald Mosley și alți aliați potențiali ai fascismului să fie puși în afara posibilității de a fi eliberați.*

Sir Anderson a mai declarat că a notat sugestia ce i s'a dat cum că asemenea persoane ar trebui trimise într'un dominion.

Alte documente care vor forma „Cartea albă germană"

Berlin, 4 (Rador). — Presa germană continuă să publice rezultatul documentelor din care va fi alcătuită Cartea Albă germană.

Documentul Nr. 7 se ocupă de planul întocmit de aliați cu privire la controlul ce urmează să fie exercitat în Marea Neagră pentru a se impiedeca trecerea și italiene dintre porturile Caucazului și gurile Dunării sau coasta bulgară.

Planul prevede ca acest control să fie făcut în Marea Neagră fără participarea activă a Turciei.

Documentul Nr. 8 se ocupă de transportul și punerea la punct a avioanelor de bombardament precum și de antrenarea piloților, pentru sporirea forțelor aeriene franco-britanice din Orientul mijlociu. A-ceastă aviație urma să aibă obiective precise în această regiune.

Documentul Nr. 9 cuprinde raportul adresat de generalul Weygand generalilor Gamelin și Vuillemin, comandanții supremi ai forțelor terestre și respectiv de aviație.

Raportul arată că pregătirile pentru bombardarea regiunilor petrolifere din Caucaz au ajuns într'un așa stadiu incât se poate prevedea termenul în care această operație poate fi făcută. Raportul declară că nu este nevoe de un acord cu Turcia pentru a se întreprinde această acțiune, cu atât mai mult cu cât încheerea unui asemenea acord este socotită imposibilă. Negocierile duse cu Turcia nu au dat nici un rezultat, de aceea este nevoe să se amenajeze noui terenuri de aviație pe teritoriile aflate în stăpânirea franco-englezilor.

Documentul Nr. 10 este o telegramă trimisă de generalul Gamelin mareșalului Aerului britanic, Newall, în ziua de 15 Mai 1940.

Generalul Gamelin constată că numărul escadrilelor de vânătoare ce urmează să fie imediat trimise pe câmpurile de aviație britanice din Champagne se ridică la 10. Generalul Gamelin subliniază că Franța poate să fie obligată să transfere o parte din escadrilele sale de vânătoare în sud-estul Franței și în Tunisia. Franța este gata să pună la dispoziție personalul pentru organizarea aeroporturilor.

Documentul Nr. 11 cuprinde o telegramă a generalului Gamelin adresată d-lui Churchill în ziua de 16 Mai 1940. El cere să se trimită imediat cele 10 escadrile de vânătoare ce i s'au făgăduit, situația fiind foarte gravă. Escadrilele acestea ar urma să staționeze în Sena inferioară unde vor fi protejate și de unde vor putea fi ușor rechemate.

Documentul Nr. 12 reprezintă o telegramă adresată generalului Lelong pentru d. Winston Churchill și ea a fost redactată de generalul Gamelin în ziua de 16 Mai 1940.

In această telegramă generalul Gamelin subliniază din nou faptul că actualmente misiunea cea mai importantă a aviației britanice ca și a aviației franceze constă într'o acțiune aeriană desfășurată în spatele liniilor inamicului, urmând să fie atacate, în special, trupele inamice în trecere.

Documentul Nr. 13 cuprinde o telegramă a generalului Gamelin adresată d-lui Churchill și datată 17 Mai 1940.

Și această telegramă a fost trimisă tot prin intermediul generalului Lelong. In ea se arată că armata comandată de generalul Giraud va fi angajată în cursul dimineții la sud de Maubeuge. Luptele sunt foarte grele. Urmările ei vor putea să fie foarte mari și aceasta nu numai pentru Franța, ci și pentru Marea Britanie. Direcția atacurilor amenință, în deosebi, căile de comunicație ale armatei britanice. „Cer din nou ca aviația britanică să ia parte la lupte în orice condițiuni pentru a asigura rezultatul. Ar fi în deosebi eficace de a se ancora mine magnetice în Meusa pentru a pune piedici aducerii întăririlor și realizării aprovizionărilor inamicului".

Documentul Nr. 14 este un protocol al ședinței consiliului suprem de războiu al puterilor aliate, care s'a ținut la 22 Mai 1940 la cartierul general al generalului Weygand, care fusese numit comandant suprem. La această ședință se știe că au luat parte și d-nii Churchill și Reynaud.

Protocolul spune între altele: Colonelul Simon (Franța) a declarat că două divizii franceze, comandate de generalul Fagalde, se găsesc în partea cea mai de nord a fluviului Escaut, în Zeeland. Trupele belgiene continuă linia acestor divizii până la Audenard. Corpul expeditionar britanic se găsește mai la sud cu toate diviziile, la care se alătură trei divizii în regiunea Arras. Cu aceste patru divizii, la care urmează să fie adăugate trei divizii în regiunea Arras, două divizii britanice de rezervă se găsesc în regiunea Lille. Prima armată franceză se alătură acestor două divizii la flancul cărora se găsește un corp de armată francez, care acum este comandat de generalul Blanchard și care este înlocuit prin generalul Prioux. Acesta s'a luptat eroic în fruntea corpului de cavalerie.

D. Churchill a declarat că s'au luat toate măsurile pentru apărarea porturilor Boulogne, Calais și Dunkerque.

Generalul Weygand a confirmat informațiile, adăugând că la Calais se găsesc trei batalioane de infanterie franceze și că apărarea Dunkerque-ului este încredințată unui amiral capabil care dispune de toate forțele necesare pentru o apărare efectivă.

Generalul Weygand declară că situația necesită trimiterea trupelor disponibile franceze și engleze, fiindcă altfel se ajunge la o înfrângere.

El subliniază că trebuie să se țină seama de faptul că forțele aliate formează o unitate; că în Belgia, francezii și englezii au sprijinit pe belgieni și că acum belgienii trebuie să continuie lupta alături de englezi și de francezi.

Generalul Weygand a arătat că este de o importanță capitală pentru rezultatul bătăliei, ca aviația britanică de vânătoare și de bombardament să arunce toate efectivele sale în luptă, încetând, cel puțin pentru moment, sbururile sale de mare distanță și concentrându-și activitatea pe front sau în sectoarele din apropierea frontului.

La aceasta, vice-mareșalul aerului Peirse a răspuns că o parte din escadrilele de bombardament engleze aproape nu pot fi puse în acțiune în timpul zilei, deoarece aparatele lor constituie o țintă prea bună pentru inamic. In cele din urmă s'a căzut de acord, cu însăși aprobarea d-lui Churchill, ca forțele metropolitane ale aviației britanice să fie angajate în luptă. Concluzia clară era că, dată fiind importanța vitală a acestei bătălii pentru ambele armate, și dat fiind faptul că comunicațiile britanice depindeau de eliberarea orașului Amiens, aviația britanică va da zi și noapte, în tot cursul acestei bătălii, tot ajutorul posibil.

Documentul no. 15 este o telegramă pe care d. Churchill a adresat-o la 24 Mai d-lui Reynaud și în care primul ministru englez se plânge de relele comunicații și de rău comandament al trupelor aliate din nordul Franței și din Belgia.

Documentul no. 16 reproduce o telegramă trimisă în aceeași zi d-lui Churchill de d. Reynaud, care se plânge de evacuarea orașelor Arras și Havre de către trupele britanice, cerând ca englezii să se supună ordinelor generalului Weygand. Este extrem de necesar — spune telegrama — ca armata Gort să fie aprovizionată pe la Dunkerque; este de dorit ca dvs. să trimiteți trupe în porturi, cum ați făcut eri la Calais. Generalul Weygand a fost foarte surprins constatând că, contrar acestui plan, Arras a fost evacuat eri de trupele britanice. Imposibilitatea de a stabili comunicația cu Blanchard, nu îngăduie generalului Weygand să vă dea un răspuns cu privire la lipsa de comunicații între generalii Blanchard și Gort, dar se pare că această lipsă de contact se datorește faptului că o divizie franceză a trebuit să înlocuiască o divizie engleză. Generalul Weygand află în acest moment despre plecarea unităților grele britanice din Havre, ceeace a produs o mare depresiune morală în spatele frontului. Generalul este, ca și mine, foarte surprins că n'a știut nimic din timp cu privire la aceste fapte. Veți fi desigur de acord cu mine că în aceste clipe hotărîtoare comandamentul unic trebuie să fie stabilit mai bine decât oricând și că ordinele generalului Weygand trebuie să fie executate. Generalul Weygand este convins că planul său nu va putea izbuti dacă armata Blanchard și armata Gort, ca și armata belgiană, vor fi ferm hotărîte să opereze o străpungere, care numai ea poate fi salvatoare.

Urmează o telegramă adresată la 28 Mai de generalul Weygand atașatului militar francez la Londra. Telegrama spune: Amiralul comandant de la Dnukerque subliniază că este indispensabil să se procedeze la o apărare aeriană și navală pentru a se asigura aprovizionarea. Deasemenea trebuie să se evacueze parțial orașul de trupele ce luptă pentru apărarea capului de pod de la Dunkerque. Nu mă îndoiesc ca această necesitate va fi înțeleasă de autoritățile britanice, dar vă cer totuși să insistați încâodată ca să se facă totul pentru realizarea acestor idei.

Telegrama adresată la 30 Mai de generalul Weygand comandantului superior britanic exprimă cererea expresă de a se retrimite în Franța aviația engleză înapoiată în Anglia și de a se asigura participarea ei la lucru. Această telegramă constituie documentul no. 18 și ea spune între altele: „Există în acest moment pe teritoriul nostru numai trei escadrile de vânătoare engleze, toate celelalte fiind plecate în Anglia. După bătălia din Flandra, aceste trei escadrile nu mai sunt în stare să ia parte la lupta care va începe probabil pe frontul Somme, în Champagne sau pe Meusa. Din această cauză toată greutatea bătăliei cade asupra armatei franceze, care trebuie să suporte o presiune enormă. Inaltul comandament cere stăruitor comandamentului britanic să înțeleagă gravitatea acestei situații și să ia toate măsurile pentru ca o mare parte a aviației britanice, și în deosebi avioanele de vânătoare, să fie trimise în Franța pentru a fi gata să intervină în lupta ce se anunță".

Urmează o telegramă adresată la 2 Iunie de generalul Weygand înaltului comandament britanic, în care se cere încă odată ca marina și aviația britanică să fie angajate la Dunkerque pentru ca arlergarda franceză să nu fie sacrificată: Această telegramă spune: „Amiralul Nord a telegrafiat astăzi că afară de cei 25.000 francezi cari apără capul de pod de la Dunkerque mai sunt vre-o 22.000 francezi rămași pe loc. Toți englezii vor fi transportați astăseară. Cum se poate spera că în cursul nopții următoare vor putea fi transportați acești 22.000 de oameni, vor rămâne mâine dimineață încă 25.000 de apărători. Pentru aceste motive, amiralul Nord a declarat că va rămâne la Dunkerque și cere să se pună la dispoziția sa mâine, adică Luni seara, toate avioanele și hidroavioanele, pentru a transporta pe cei 25.000 oameni cari prin rezistența lor au făcut posibilă îmbarcarea ultimelor contingente britanice. In numele comandantului șef, rog în chipul cel mai stăruitor să se îndeplinească această dorință a amiralului Nord. Trebuie să țineți seama că solidaritatea celor două armate cere ca ariergarda franceză să nu fie sacrificată".

Comentariile presei germane asupra luptei navale dela Oran

Berlin, 4 (Rador). — *Agenția D. N. B. transmite:*

Cercurile politice din Berlin consideră atacul prin surprindere dat de flota engleză contra vapoarelor de război franceze de la Oran ca una din acțiunile cele mai josnice înregistrate de istoria universală.

Se subliniază în același timp că documentele publicate astăzi de ministerul de externe al Reichului, privitoare la bătălia din Flandra, stabilesc într'un chip aproape dramatic faptul că Anglia a trădat Franța și că această trădare și-a avut apoteoza diabolică în lupta navală de la Oran.

In timp ce documentele dovedesc că Anglia — adică guvernul și armata Angliei — au refuzat mereu să dea Franței sprijinul cerut după ce o târâseră în războiu, că armata franceză mergea spre pierzanie sub ochii Angliei și că d. Churchill n'a căutat decât să salveze corpul expeditionar englez, crima săvârșită la Oran dovedește că d. Churchill este capabil de cele mai neînchipuite acțiuni. In domeniul politic și militar, el a fost în stare să distrugă ceeace mai rămânea dintr'un aliat care suferise o înfrângere completă în interesul Angliei. Acest fapt întrece până și trădarea Angliei față de Polonia, de Norvegia, de Olanda și de Balgia.

Dacă insultele pe care Franța a trebuit să le suporte în clipa cea mai tragică din partea fostei sale aliate au fost odioase, distrugerea vapoarelor franceze în porturi franceze și engleze și asasinarea marinarilor francezi cari n'au făcut decât să execute ordinele guvernului și ale ofițerilor lor, sunt fapte care depășesc orice putință de înțelegere.

In cercurile oficiale engleze se mai afirmă că această distrugere și această asasinare a aliaților Angliei au fost efectuate în interesul insuși al francezilor. Această profundă ipocrizie dovedește josnicia metodelor engleze.

„Deutscher Dienst" *scrie că istoria îl va judeca pe d. Churchill pentru această faptă și adaugă: Dacă poporul englez mai are — după cum sperăm — un cât de mic simț de onoare și de cavalerism, el va trebui să-și manifeste indignarea față de actele primului său ministru.*

„Hamburger Fremdenblatt" *declară că lovitura dată flotei unei țări care și-a sacrificat existența, avutul și sângele pentru apărarea celor care lovesc astăzi, este capitolul cel mai josnic și mai infam din lunga istorie a perfidiilor britanice. In bubuitul artileriei de bord de la Oran— scrie ziarul — a fost înăbușită până și cea din urmă amintire a acelei Antante cordiale, care timp de 36 ani a pus la grele încercări nervii Europei și a deslănțuit două războaie uriașe.*

„Deutsche Allgemeine Zeitung" *compară procedeul englez cu atitudinea Germaniei față de Franța ocupată. Ziarul amintește că Germania nu a cerut Franței să-i predea flota ci s'a mulțumit să ia numai garanții că vapoarele franceze nu vor continua războiul contra Germaniei. Ziarul mai amintește că mareșalul Pétain și toți ofițerii și mateloții din marina franceză au fost recunoscători pentru faptul că Germania a impus Franței condiții onorabile. Dacă ne amintim cele petrecute în luna Noembrie a anului 1918, ne dăm seama — adaugă ziarul — că Anglia nu poate înțelege onoarea militară. Germania este destul de puternică pentru a putea învinge Anglia fără să se folosească de vasele de război capturate. Conștientă de forța ei, Germania n'a impus învinsului condiții atât de umilitoare ca acelea pe care i le impusese odinioară Anglia. De aceea Fuehrerul a permis francezilor, în cadrul armistițiului, să-și scufunde vasele pentru a le scăpa de primejdia de a cădea în mâna englezilor.*

Şedința jubiliară de 60 de ani a Uniunii Naționale a germanilor din străinătate

Postul de radio „Dunărea" a transmis un comentariu asupra ședinței jubiliare de 60 de ani a Uniunii Naționale a germanilor din străinătate, ședință care a avut loc la Viena și la care au participat și delegații germanilor din țările sud-est europene.

La această ședință s'a desbătut și problema învățământului german și a grupărilor etnice din statele străine.

S'a ajuns la un acord perfect în ce privește constatarea că identitatea vederilor politice, culturale și naționale ale acestor grupări etnice germane cu ale statului german nu trebue confundată cu mișcarea de „cetățenie" germană.

Minoritarii germani, s'a spus la postul de radio german, trebue să fie devotați statului în care trăesc și care le asigură o liberă desvoltare culturală și economică.

Cadavre aruncate de valuri la țărm

Constanța, 3 Iulie

Azi dim. valurile au scos la țărm două cadavre, unul al sergentului concentrat Angelescu Niculae, de fel din București, care s'a înecat în ziua de 28 Iunie, iar cel de al doilea al tânărului Ștefan Călin, picolo în slujba restaurantului Luzana, înecat în ziua de 1 c.

Parchetul a dispus trimiterea cadavrelor la morgă.

—oxx● xxo—

SFARMĂ PIATRĂ

A apărut nr. 29 (serie nouă) al săptămânalului naționalist „Sfarmă Piatră" de sub direcția d-lui **Ion Gregorian**, cu următorul cuprins:

Pan M. Vizirescu: Marea încercare; Radu Gyr: Purificare prin suferință; Nicolae Bogdan: In clipa marilor hotărîri; Mircea Popescu-Rușavăț: Iuda în fața istoriei; Luigi Pirandello: Adevărul și numai adevărul, trad. de George Sbircea; Dr. Ion Rădvan: Sedentarism și mișcare; în rest: Cronica externă, revista presei străine; corespondențe din străinătate, importante reportagii de războiu, etc., etc.

Activitatea străjerilor la instituțiile publice

Incepând de eri, 757 de străjeri înlocuesc pe funcționarii mobilizați, la următoarele instituții publice:

La Oficiu P.T.T. Central 131 străjeri, la Vama Poștei 18, la ministerul de finanțe — Direcția Bugetului 41, la Contribuțiuni Directe 11, la Serviciul Arhitecturii 14, la Direcția Indrumării și Coordonării, la Timbru 17, la C.A.M. 89, la Institutul Național al Cooperației 40, la Institutul de Cercetări Agronomice 47, la Casa de Depuneri 33, la Administrația Financiară Sectorul II 32, la Sectorul III 12, și la Sectorul IV 40, la Primăria Municipiului 33, la Sectorul II Negru 10 și la Sectorul I Galben 10.

—x◆x—

Starea civilă a Capitalei pe ziua de eri

Născuți 42.

Morți: Ana Dumitrescu de 1 an și 2 luni; Petre Călinescu de 40 ani; Gheorghe Pasăre de 64 ani; Rifca Livșiu de 70 ani; Niculae Voicu de 57 ani; Gheorghe Sandu de 36 ani; Dumitru Gheorghe de 75 ani; Maria Georgescu de 25 ani.

Căsătorii: Floarea Gh. Popescu cu Ana Markus; Ion Bonifaciu cu Aurelia Brotea; Iosef Siegl cu Eleonora Gonibos; Niculae Manea cu Floarea Giuvnancu; Alexandru Gavrilă cu Elena Ionescu; Marin Soare cu Sofia Săcmăreanu; Radu C. Florea cu Elena Grigorescu; Constantin Nila cu Eva Parntus; Niculae Hotciu cu Niculina Ivașcu; Constantin Dudău cu Sultana Dobrea.